

[Henry Christensen.]

Det kan så være en trøst, men det er i hvert fald ikke nogen særlig stor trøst for de kommende måneder, hvor de sambeskattede altså skal belastes ekstraordinært kraftigt netop på grund af den bundne opsparing.

Jeg skal i øvrigt ikke gå dybere ind på de mere økonomiske drøftelser og synspunkter, men vil bare have lov til at konstatere, at man nu opretholder den bundne opsparing med det formål, at den skal bevirke en vis stramning, og at man samtidig er klar over, at samfundsøkonomien næppe kan tåle en så stor stramning, som den bundne opsparing vil medføre, og derved er situationen også i regeringens argumentation klart ændret fra i foråret.

Det ærede medlem hr. Iver Poulsen har nu stillet et dagsordensforslag, som dels udtrykker mistillid til regeringen, dels kræver afvikling af den bundne opsparing.

Det ærede medlem hr. Peter Nielsen kan måske nok have ret i, at der er visse ubehjælpsomheder i formuleringen eller i tankegangen, men hvis dette dagsordensforslag vedtages, tror jeg nok, at begge dele klares. Hvad nu angår den første del af dagsordenen om mistillid til regeringen, er der ikke siden i går sket sådanne ændringer, at vort syn på regeringen er blevet mere positivt, og der er heller ikke sket nogen ændring i vort syn på den bundne opsparing, så jeg kan ikke se andet, end at dagsordensforslaget stort set indeholder synspunkter, som vi tidligere har givet udtryk for og fremdeles er tilhængere af; jeg kan anbefale, at vi stemmer for den foreslåede dagsorden.

Poul Møller: Jeg konstaterer med tilfredshed, at den højtærede finansminister siger, at man nu arbejder efter den retningslinje, at man til efteråret skal undgå både skatteforhøjelser og afgiftsforhøjelser og tvangsopsparing. Jeg konstaterer også, at den højtærede minister ikke på nuværende tidspunkt kunne give nogen garanti. Så må man jo se, om det er retningslinjerne eller de manglende garantier, der kommer til at gælde.

Jeg skal i øvrigt ikke forlange diskussionen, men sige, at vi kan stemme for den foreslåede dagsorden. Jeg er enig med det ærede medlem hr. Peter Nielsen i, at den måske nok kunne have været formuleret

noget bedre, noget klarere, men sådan kan det jo gå. Den udtrykker i hvert fald den mistillid til regeringen, som vi tidligere har givet udtryk for, og en opfattelse af den bundne opsparing, som er fuldt på linje med vor. Derfor kan vi opfordre ærede medlemmer til at stemme for den, skønt jeg må naturligvis erkende, at resultatet bliver det, at regeringen ikke kommer til at gennemføre det lovforslag, der her er tale om, idet regeringen formentlig vil opløse tinget, hvis forslaget til dagsorden bliver vedtaget. Men det nævnte jeg i går som noget, der netop var ønskeligt nu. Jeg tror, at den højtærede statsminister vil give mig ret i, at sådan som debatten har formet sig i de sidste dage, vil det eneste, der kan rense luften og skabe en ny politisk forhandlingsbasis i det høje ting, være, at vi får et valg, og dette dagsordensforslags vedtagelse vil formentlig kunne føre dertil.

Helge Larsen: Jeg skal anbefale at stemme imod den af det ærede medlem hr. Iver Poulsen foreslåede dagsorden. Det ærede medlem hr. Peter Nielsen har allerede gjort opmærksom på besynderligheder i den, besynderligheder, som måske hænger sammen med, at det ærede medlem hr. Iver Poulsen jo ikke er den stærke og store tilhænger af det parlamentariske system. Jeg er i øvrigt af den opfattelse, at når der udtales mistillid til en regering, så skal den efter grundlovens bestemmelse gå af, og så er det vel et spørgsmål, om dette dagsordensforslag i det hele taget er i overensstemmelse med grundloven.

Aksel Larsen: Det har antagelig sine årsager, at den højtærede finansminister så vidt muligt gik uden om de argumenter, jeg har fremført. Det må vi affinde os med, men det bevirker jo ikke, at man får det indtryk, at argumenterne har været dårlige.

Den højtærede finansminister har sagt, at når sagen om den bundne opsparing og de to raters opdeling i 6 rater ikke blev nævnt i åbningstalen, var det, fordi man først senere fik de mange anmodninger om afdragsordninger. Jeg går ud fra, at vi enten her eller i udvalget kan få oplysning om, hvor mange anmodninger man har fået, for når der er mange, må det jo være virkelig mange; det kan ikke være nogle få stykker.